

PS

ALLEHANDA OM VARJEHANDA

Avdelningen ber att få återkomma med ett radikalt förslag, av utrymmesskäl (och helt i författarens anda?) försiktigt förkortat.

Själ ser också avdelningsföreståndaren stora möjligheter i ett vokalförbud. Lampligen kunde man på försök inleda med en allmän utrensning av de lokalt svenska vokalerna a, å och o. I ett starkt internationaliserat samhälle som vart är det väl inte nödvändigt med ett sådant avsteg från gallande standard? Själ har föreståndaren gått före med gott exempel genom att byta ut a:et i efternamnet i sin e-postadress till en mer internationellt gångbar vokal. Därmed fungerar också hans brevvaxling utanför landets gränser.

För övrigt är brevhögen mer än vanligt omfattande. Från Stocksund t ex bidrar Tore Södermark med ett ordagrant citat direkt från försäkringskassans arsenaler »som visar vilka makter vi har bemöta»:

Samtal med Dr XX som vill betona att den försäkrade helt saknar arbetsförmåga också i ett lättare arbete. Jag betonar att jag på intet sätt ifrågasätter Dr XX:s kompetens eller bedömning, men jag betonar att vi på försäkringskassan mer lägger vikt vid arbetsförmåga än vid sjukdom. Min bedömning kvarstår, dvs en restarbetsförmåga finns i ett lättare arbete.

Vilket arbete skulle kunna vara lättare än att sitta och få ur sig sådant?

Statistisk beräkning i den lägre skolan visar ett klipp som influerat från Ingmar Nilsson i Karlstad. Det är en bildtext från den i övrigt förträffliga tidskriften Råd&Rön (nr 10/96, sid 3):

Intrimningsproblemet skyller posten på för att nästan vart tjugonde brev varit försenat första halvåret i år. Men nu har det blivit bättre. 95 procent av breven kommer fram i tid.

Signifikansen kan förvisso ifrågasättas, kommenterar klipparen stillsamt.

Från Gävle skriver patologen Jan Söderström att man förskjutit gränsen mellan kliniska och rättsmedicinska obduktioner så att de tidigare så enkla dödsbevisobduktionerna numera utförs som kliniska. Men, undrar han, hur ska man ställa sig till remissen »Patienten sköts av dr Norman.»?

Avdelningen ställer sig positiv till att återkomma.

m ffrktrn v tt llmmt vklfrbd

(Om effekterna av ett allmänt vokalförbud)

De olika slags politiska reformer vi under åren sett rinna ut i sanden har i förbifarten gravt förbistrat livsvillkoren för ekonomiskt redan svaga grupper utan att fördenskull i slutänden medföra någon märkbar förbättring av statsbudgeten. Vad Sverige nu behöver är därför en övergripande nyordning som både prompt och på längre sikt gagnar inte bara statskassan utan även populationen i sin helhet. En enkel och rikligen fruktbar nyordning vore att medelst allmänt vokalförbud sätta stopp för det besinningslösa slöseriet med vokaler i det svenska skriftspråket.

Vokalerna är egentligen inte särskilt nödvändiga. Även kommantecken blir successivt alltmer överflödiga eftersom allt färre av oss ändå kan använda dem korrekt. Sloandet av vokaler och kommantecken i vanlig löpande text reducerar textmängden med 20–30 procent, vilket får till direkt följd att skogsavverkningen till pappersmasse- och papperstillverkning minskar drastiskt till miljöns fromma. Minskar gör också den enorma produktionen av kulspetspennor, skrivmaskinsfärgband, datadisketter, trycksvärta och mycket annat av det slaget. Genom att låta det allmänna vokalförbudet omfatta all datorskrift, förkortas datorernas användningstider och elförbrukningen avtar så kraftigt att kärnkraftsavvecklingen omgående kan inledas.

Vokalförbudet medför givetvis att arbetslösheten ökar något i vissa yrkesgrupper, men i gengäld uppkommer långt fler arbetstillfällen i helt nya yrkeskategorier. Det inrättas ett nytt statligt verk (Sttlg Vklvrkt), där en stor skara tjänstemän har till uppgift dels att auktorisera skrivare och texttolkare, dels att mot rundliga avgifter bevilja dispens från vokalförbudet till företag och enskilda som inte kan klara sig utan vokaler. Vklvrkt har också anställda som arbetar som vokalkontrollanter på postkontoren genom att göra stickprov bland breven.

I varje större ort har Vklvrkt en liten underavdelning, kallad Lokala Konsonantbyrå (Lkl Knsntbrn), där ortsbefolkningen efter påbud får lämna in sina gamla vokalbemängda skrivmaskiner och datatangentbord och till rabatterat pris köpa nya vokalfria sådana. Få har ändå råd att behålla sina gamla skrivmaskiner/tangentbord, eftersom vokalskatten är så hög och man därtill är tvungen att i deklARATIONEN ta upp gammal vokalförsedd skrivmaskin och liknande som förmögenhet. Dessutom bygger Vklvrkt över hela landet en mängd små fabriker,

där nu obehövliga skatte-, landstings- och socialpolitiker får göra rätt för sig genom att (för motsvarande undersköterskelöner) sitta och bygga om gamla skrivmaskiner till symaskiner eller dragspel eller något annat trevligt.

För hälso- och sjukvården medför vokalfrihet stora förändringar och fantastiska besparingar. Såväl läsandet som skrivandet av det vokallösa skriftspråket tvingar människor till koncentration och hälsosam eftertanke. De vokallösa textremsorna på film hinner ingen läsa, utan alla filmtittare tvingas automatiskt att reaktivera sina gamla skolkunskaper i utrikiska språk. Den härvid uppkomna hjärnstimulansen hos svensken i gemen minskar inte endast mängden tomtar och gammalt bråte på loftet, utan minskar också incidensen av utträkningsdemenser och -depressioner. Eftersom ett vokallöst skriftspråk även för den läsvane och åtminstone i begynnelsestadiet ger åtskilliga tillfällen till skrottretande missförstånd, och goda skratt i hög grad ökar det allmänna välbefinnandet, är det högst sannolikt att även den stora gruppen patienter med psykosomatiska besvär minskar avsevärt och ger mer tid till vårdpersonalen att ägna dem med objektivt påvisbara sjukdomar.

Ytterligare exempel på goda effekter är att det blir svårt för den uppväxande generationen att läsa svensk vokalspäckad text, varför all äldre litteratur på svenska måste tryckas om, och detta ger kontinuerligt en mängd nya arbetstillfällen. Studerande får lättare att överblicka sitt studiematerial och uppnår snabbare en högre grad av inläring, vilket så småningom ökar rekryteringen till den sinande begåvningsreserven. Efterfrågan på skräplitteratur minskar, i det att människor vid den nu något mödosammare läsningen lika gärna väljer god litteratur som dålig. Andra trevliga effekter är att lektomaner får plats med fler böcker i bokhyllorna, och att vissa dagstidningar kan tryckas i ett format som gör dem hanterbara även på pendel- och tunnelbanetåg.

Slds skill n rdkl xstrptn v vklrn r svnsk skriftsprkt mdfnr n rd gnnsmm ffrktr svl fr mljn & rbtsmrkndn sm fr sjkvrdrn & dn nskld mnnsk. Lgknjnkntrn skill vk & svnskrn skill bl gldr & frskr. Knsk vrkr dt ltt bsvrmd md ll kntrll smbdn md vklfrbdn mn ng ffrir v vl ll grn vss ngrtt fr tt fr Svrg r krsn? Svrt tt ls & skrv tn vklr? Dt r mst n vnsk. Knd hbr'm & rm'r'n s kn vl v?

ngrd Nilsson
Bjrnln